

“मीठे बच्चे- विचार सागर मन्थन गरेर एउटा यस्तो टपिक निकाल जो सबै ठाउँमा एउटै टपिकमा भाषण चलोस्, यही हो तिम्रो एकता ।”

प्रश्न:- कुनचाहिँ मेहनत गर्दा-गर्दै तिम्री बच्चाहरू सम्मान सहित पास (पास विद अनर) हुन सक्छौ ?

उत्तर:- कर्म बन्धनबाट अतीत बन । जब कसैसँग कुरा गर्छौ तब आत्मा भाइ सम्झिएर भाइलाई देख । बाबाबाट सुन्दा पनि बाबालाई भृकुटीमा हेर । भाइ-भाइको दृष्टिबाट त्यो स्नेह र सम्बन्ध पक्का हुँदै जानेछ । यो नै मेहनतको काम हो, यसबाट नै सम्मान सहित पास हुनेछौ । उच्च पद पाउनेवाला बच्चाहरूले यो पुरुषार्थ अवश्य गर्नेछन् ।

ओम् शान्ति । मीठा-प्यारा बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ- यो हो मृत्युलोक, त्यसको तुलनामा अमरलोक पनि छ । भक्तिमार्गमा देखाउँछन्, शंकरले पार्वतीलाई अमरकथा सुनाए । अब अमरलोकमा त तिम्रीहरू जान्छौ । शंकरले त कथा सुनाउँदैनन् । कथा सुनाउनेवाला ज्ञानसागर एकै बाबा हुनुहुन्छ । शंकर कुनै ज्ञानसागर होइनन्, जसले कथा सुनाउन् । यस्ता-यस्ता कुराहरूमा तिम्री बच्चाहरूले सम्झाउनुपर्छ । कालमाथि जित कसरी पाइन्छ, यो जुन ज्ञान छ यसले अमर बनाउँछ, यसबाट आयु पनि लामो हुन्छ । वहाँ काल हुँदैन । यहाँ तिम्री ५ विकार अथवा रावणमाथि जित पाएपछि रामराज्य अथवा अमरलोकको मालिक बन्दछौ । मृत्युलोकमा हुन्छ रावण राज्य, अमरलोकमा हुन्छ रामराज्य । देवताहरूलाई कहिल्यै कालले खाँदैन । वहाँ कालको जमघट हुँदैन । त्यसैले, मनुष्यले कालमाथि विजय कसरी पाउन सक्छ, यो टपिक पनि धेरै राम्रो छ । यी सबै ज्ञानका कुरा हुन् । भारतवर्ष अमरलोक थियो, कति लामो आयु थियो । सर्पको उदाहरण पनि सत्ययुगको लागि हो । एउटा खाल (बाहिरी आवरण) छोडेर अर्को लिन्छ, यसलाई भनिन्छ बेहदको वैराग्य । जान्दछन्, सारा दुनियाँको विनाश हुनेवाला छ । यो पुरानो शरीर पनि छोड्नु छ । यो ८४ जन्मको पुरानो खाल हो । अमरलोकमा यस्तो हुँदैन । वहाँ फेरि सम्झन्छन्, अब शरीर बूढो, जीर्ण भयो, यसलाई छोडेर नयाँ शरीर लिनेछौ । फेरि साक्षात्कार पनि हुन्छ, समझलाई नै साक्षात्कार भनिन्छ । मेरो अब नयाँ खाल तयार भएको छ । पुरानोलाई अब छोड्नु छ । त्यहाँ पनि यस्तै हुन्छ । त्यसलाई भनिन्छ नै अमरलोक, जहाँ काल आउँदैन । समयमा आफैं शरीर छोडिदिन्छन् । कछुवाको उदाहरण पनि यहाँको हो । काम गरेर फेरि अन्तर्मुखी बन्छन् । अहिलेको उदाहरण फेरि भक्तिमार्गमा कपी गर्दछन्, तर केवल भन्न मात्र । केही पनि बुझ्दैनन् । अहिले तिम्री त सम्झन्छौ- राखी उत्सव, दशैं, दीपावली, होली आदि सबै अहिलेका हुन् जुन भक्तिमार्गमा चल्छन् । त्यसैले यी कुराहरू सत्ययुगमा हुँदैनन् । यस्ता-यस्ता टपिक लेख । मनुष्यले कालमाथि जित कसरी पाउन सक्छ ? मृत्युलोकबाट कसरी अमरलोकमा जान सकिन्छ ? यस्तो कुरामा सम्झाउनका लागि पहिले लेख्नुपर्छ । जसरी नाटकको कथा लेख्छन्, आज फलानो नाटक छ । तिम्रा पनि प्वाइन्टहरूको लिस्ट हुनुपर्छ, आज यस टपिकमा सम्झाइनेछ । रावण राज्यबाट दैवी राज्यमा कसरी जान सकिन्छ ? छन त ज्ञान एउटै छ । तर भिन्न-भिन्न टपिक सुन्दा खुशी हुन्छ- बेहदको बाबाबाट बेहदको वर्सा कसरी मिल्छ । जसरी संन्यासीहरूको पत्रिकामा आउँछ- आज १२५औं यज्ञ रचिएको छ, त्यसमा यो यो सुनाइनेछ । यहाँ त बाबा भन्नुहुन्छ, म एकै पटक यज्ञ रच्दछु, जसमा सारा पुरानो दुनियाँ स्वाहा हुनेछ । उनीहरू त धेरै यज्ञ रच्दछन् । जुलुस आदि गर्छन् । यहाँ त तिम्रीहरू जान्दछौ- यो रुद्र शिवबाबाको एउटै यज्ञ छ, जसमा सारा पुरानो दुनियाँ स्वाहा हुन्छ, नयाँ दुनियाँको स्थापना हुन्छ र तिम्री गएर देवता बन्दछौ । बाबा तिम्रीहरूलाई यो पनि सम्झाउनुहुन्छ । रचयिता बाबा नै आएर आफ्नो र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको सारा ज्ञान दिनुहुन्छ र राजयोग पनि सिकाउनुहुन्छ । सत्ययुगमा हुन्छन् नै पवित्र देवताहरू । उनीहरू राजाई पनि गर्छन् । त्यसलाई भनिन्छ आदि सनातन देवी-देवता धर्म । यो पनि टपिक राख्न सक्छौ- एक आदि सनातन सत्ययुगी देवी-देवता धर्मको स्थापना कसरी भइरहेको छ, विश्वमा शान्ति कसरी स्थापना हुन्छ, आएर बुझ्नुहोस् । परमपिता परमात्मा सिवाय विश्वमा शान्ति स्थापना गर्ने सल्लाह अरू कसैले दिन सक्दैन । सल्लाह दिनेलाई पनि प्राइज मिल्छ । विश्वमा शान्ति स्थापना गर्ने पुरस्कार (प्राइज) कसरी र कसले दिन्छ, यो पनि टपिक हो । यस्तो विचार सागर मन्थन गरेर टपिक निकाल्नुपर्छ । यस्तो प्रबन्ध होस् जो सबै ठाउँमा एउटै टपिक होस्, सबैको सम्बन्ध (कनेक्सन) रहनेछ । यस्तो लिस्ट बनाएर पहिले इसारा दिनुपर्छ । फेरि समाचार दिल्लीमा आउनुपर्छ । सबैलाई थाहा होस्- सबै ठाउँमा यस्तो भाषण चल्यो, यसलाई भनिन्छ युनिटी । सारा दुनियाँमा अनेकता छ । रामराज्यको गायन छ- सिंह र गाई सँगसँगै पानी पिउँछन् । त्रेताको लागि गायन छ भने सत्ययुगमा किन हुँदैन !

बाँकी शास्त्रमा त अनेक कथाहरू लेखिदिएका छन् । तिमी त बाबाबाट एउटै कथा सुन्छौ । दुनियाँमा धेरै कथा बनाउँछन् । द्वापरदेखि कलियुगसम्म जति पनि शास्त्र आदि चल्छन्, ती त्यहाँ हुँदैनन् । भक्तिमार्गका सबै कुरा पूरा हुन्छन् । यहाँ तिमी जे जे देख्छौ, ती सबै हुन् खराब (ईविल) । तिनलाई देखेर पनि नदेख, सुनेर पनि नसुन । अब जो बाबा सुनाउनुहुन्छ त्यही बुद्धिमा राख ।

हामी संगमयुगी ब्राह्मण कति उच्च छौं ! देवताहरूभन्दा पनि उच्च हौं । अहिले हामी ईश्वरीय सन्तान हौं । बिस्तारै-बिस्तारै वृद्धि हुँदै रहन्छ । यति सहज कुरा पनि कसैको बुद्धिमा आउँदैन । हामी ईश्वरीय सन्तान हौं, त्यसैले अवश्य स्वर्गको मालिक हुनुपर्ने हो किनकि उहाँ बाबाले स्वर्गको स्थापना गर्नुहुन्छ । करोडौं वर्ष भनिदिएका कारण कुनै कुरा याद रहँदैन । बाबा आएर याद दिलाउनुहुन्छ, यो त ५ हजार वर्षको कुरा हो । तिमी देवी-देवता थियौ । अब फेरि तिमीलाई त्यही बनाउनुहुन्छ । सम्मुख सुन्दा कति खुशी र ताजगी (रिफ्रेसमेन्ट) आउँछ । बच्चाहरू जो समझदार हुन्छन्, होशियार छन्, उनीहरूको बुद्धिमा आउँछ, हामीलाई बाबाबाट वर्सा त अवश्य लिनु छ । बाबाले नयाँ दुनियाँ रचनुहुन्छ, त्यसैले अवश्य हामी पनि नयाँ दुनियाँमा हुनुपर्छ । एक बाबाका त सबै बच्चा हुन् । सबैको धर्म, सबैको रहने स्थान, आउने-जाने सबै भिन्न-भिन्न प्रकारका छन् । मूलवतनमा गएर कसरी निवास गर्छन्, यो पनि बुद्धिमा छ । मूलवतनमा वंशवृक्ष छ । सूक्ष्मवतनमा वंशवृक्ष देखाउन मिल्दैन । त्यहाँ जे जे देखाउँछन् ती सबै हुन् साक्षात्कारका कुराहरू । यो सबै ड्रामामा निश्चित छ । फेरि सूक्ष्मवतनमा पनि जान्छन् । त्यहाँ मुवी (इसारा) चल्दछ । बीचमा मूवीको पनि ड्रामा बनाइएको थियो । फेरि टकी (बोलचाल) बनाएका छन् । साइलेन्सको त ड्रामा बन्न सक्दैन । बच्चाहरू जान्दछन्— हामी साइलेन्समा कसरी रहन्छौं । जसरी वहाँ आत्माहरूको वंशवृक्ष छ त्यसरी नै यहाँ मनुष्यको । यस्ता-यस्ता कुराहरू बुद्धिमा राखेर तिमी भाषण गर्न सक्छौ । फेरि पनि पढाइमा समय लाग्छ । गर्दा-गर्दै यो पनि बुझ्नेछन् तर यादको यात्रा कहाँ छ र, जसबाट धारणा र खुशी होस् । अहिले तिमी यथार्थमा योग सिकिरहेका छौ । बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ— सबैलाई भाइ-भाइ देख । आत्माको तख्त त यही हो, यसैले भागीरथ बाबाको सिंहासन पनि महत्त्वपूर्ण छ । जब कसैलाई सम्झाउँछौ त्यतिखेर पनि यस्तो सम्झ— मैले भाइलाई सम्झाइरहेको छु । यही दृष्टि रहोस्— यसमा नै धेरै मेहनत छ । मेहनतबाट नै उच्च पद मिल्छ । बाबा पनि यसरी नै देख्नुहुन्छ, बाबाको नजर पनि भृकुटीको बीचमा जान्छ । आत्मा त सानो बिन्दी छ । सुन्न पनि त्यसले नै सुन्छ । तिमी बाबालाई पनि भृकुटीको बीचमा देख्छौ । बाबा पनि यहाँ हुनुहुन्छ भने भाइ (ब्रह्माको आत्मा) पनि यहाँ छ । यस्तो बुद्धिमा रहनाले तिमी पनि ज्ञान सागरको बच्चा ज्ञान सागर बन्नेछौ । तिमीहरूका लागि त धेरै सहज छ । गृहस्थ व्यवहारमा रहनेहरूको लागि यो अवस्था थोरै मुस्किल छ । सुनेर घर जान्छन् । त्यहाँको वातावरण नै अर्कै हुन्छ । यहाँ सहज छ । बाबाले युक्ति धेरै सजिलो बताउनुहुन्छ, आफूलाई आत्मा सम्झ, बाबालाई याद गर । यी पनि भाइ हुन्, यस सृष्टिद्वारा कर्मबन्धनबाट अतीत भएर जानेछौ । शरीर पनि भुलिन्छ, केवल बाबा नै याद रहन्छ । यसमा मेहनत गर्दै रहे पनि ससम्मान पास (पास विद अनर) हुनेछौ । यस्तो अवस्थामा बिरलै कोही रहन्छ । विश्वको मालिक पनि उही बन्छ । ८ रत्नहरूको माला छ नि । त्यसैले पुरुषार्थ गर्नु छ । उच्च पद पाउनेहरूले जसरी पनि पुरुषार्थ अवश्य गर्नेछन् । यसमा अरू कुनै कुरा निस्कदैन । भाइ-भाइको दृष्टि, स्नेह र सम्बन्ध हुँदै जान्छ । त्यो दृष्टि जम्दै जान्छ यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीलाई धेरै गुप्त-गुप्त कुराहरू सुनाउँछु । त्यसमा अभ्यास गर्नु मेहनतको काम हो । यहाँ बस्दा पनि आफूलाई आत्मा सम्झ । आत्माले नै सुन्छ । सुन्नेवाला आत्मालाई तिमी हेर्दछौ । मनुष्यले त भनिदिन्छन् आत्मा निर्लेप छ । तर के शरीरले सुन्छ त ? यो त गलत हो । बाबाले तिमीलाई गुप्त गुप्त कुराहरू सुनाउनुहुन्छ । मेहनत त बच्चाहरूले गर्नुपर्छ । जो कल्प पहिले बनेका थिए उनीहरूले मेहनत अवश्य गर्नेछन् । आफ्नो अनुभव पनि सुनाउनेछन्— हामी यस्तो सुन्छौं सुनाउँछौं । आदत परेको छ । आत्मालाई नै सुनाउनुहुन्छ— मनमनाभव । फेरि एउटाले अर्कोलाई, अनि अर्कोले अर्कोलाई भन्छन्— मनमनाभव अर्थात् बाबालाई याद गर्नुहोस् । यो गुप्त मेहनत हो । जसरी पढाइ एकान्तमा भाडीभित्र गएर पढ्छन्, त्यो हो स्थूल कुरा । यो त अभ्यास (प्रेक्टिस) गर्ने कुरा हो । दिन-दिनप्रति तिमी यो अभ्यास बढ्दै जानेछ । तिमी नयाँ-नयाँ कुराहरू सुन्छौ नि । तिमीहरू जो अहिले सुन्छौ त्यसलाई फेरि नयाँ-नयाँले आएर सुन्नेछन् । कसैले भन्छन्, हामी ढिलो आएका छौं । अरे, तिमी त अभै फस्टक्लास गुप्त-गुप्त कुराहरू सुन्छौ, जस अनुसार पुरुषार्थ गर्नाले उच्च पद मिल्दछ । अभै राम्रो । मायाले त पछाडिसम्म छोड्दैन । मायाको लडाईँ चलिरहनेछ । जबसम्म तिमी जित पाउँदैनौ ।

फेरि अनायास नै तिमी जानेछौ । जसले जति याद गर्छन्, सम्भन्छन्, हामी जान्छौं बाबाको पासमा, शरीर छोडिदिन्छन् । बाबाले देख्नुभएको छ— यस्तो ब्रह्मा लीन हुने लक्ष्य राख्नेहरूले जब शरीर छोड्छन् तब सन्नाटा छाउँछ । बाँकी मोक्ष त कसैले पाउँदैन, न फर्केर नै जान्छ । नाटकमा त सबै एक्टरहरू चाहिन्छन् नि । अन्त्यमा सबै आउँछन् । जब एउटा पनि रहँदैन तब फर्केर जानेछन् । जति पनि मनुष्यमात्र छन्, सबै जानेछन् । बाँकी थोरै बच्नेछन् । उनीहरूले भन्नेछन्— सबैलाई बिदाई (सी अफ) गर्नु । यस समय सत्ययुगको स्थापना भइरहेको छ । कति करोडौं मनुष्य छन् । सबैलाई बिदाई गरेर फेरि आफ्नो राजधानीमा जानेछौं । उनीहरूले त धेरैमा ४०-५० लाई बिदाई (सी अफ) गर्छन् होला । तिमीहरू कति धेरैलाई सी अफ गर्छौं । अहिले आत्माहरू मच्छर समान जानेछन् शान्तिधाम । तिमीहरू आएका छौ साथ लिएर जान र सबैलाई पठाउनको लागि । तिमीहरूका कुरा अनौठा (बन्डरफुल) छन् । यति करोडौं मनुष्य जानेछन् । उनीहरूलाई सी अफ गर्नेछौ । सबै वापस मूलवतनमा जानेछन् । यो पनि तिमीहरूको बुद्धिले नै काम गर्छ । बिस्तारै-बिस्तारै वृक्ष वृद्धि हुँदै जानेछ । फेरि रुण्डमाला रुद्रमाला बन्नेछ । यो कुरा तिमीहरूको बुद्धिमा छ— कसरी रुद्रमाला रुण्डमाला बन्छ । तिमीहरूमा पनि जो विशालबुद्धि छन् उनीहरूले नै यस कुरालाई बुझ्न सक्नेछन् । याद गर्नका लागि बाबा अनेक प्रकारले सम्झाइरहनुहुन्छ । हामी रुद्रमालामा गएर रुण्डमालामा आउनेछौं । फेरि नम्बरवार आइरहनेछौं । कति ठूलो रुद्रमाला बन्छ । यस ज्ञानलाई कसैले जान्दैन । शुरुदेखि लिएर यस ज्ञानलाई कसैले जान्दैनन् । तिमी संगमयुगी ब्राह्मणले नै जान्दछौ । यस संगमयुगलाई याद गर्नु भन्ने सारा ज्ञान बुद्धिमा आउनेछ ।

तिमी लाइट हाउस हो । सबैलाई ठेगाना लगाउनेवाला हो । तिमी कसरी राम्रो लाइट हाउस बन्दछौ । यस्तो कुनै कुरा छैन जो तिमीहरूसँग लागू नहोस् । तिमी सर्जन पनि हो, व्यापारी (सुन चाँदीको व्यापारी) पनि हो, धोबी पनि हो । सबै विशेषता तिमीहरूमा आउँछन् । महिमा तिमीहरूको पनि हुनेछ, तर नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार । जस्तो-जस्तो कर्तव्य गर्दछौ त्यस्तै-त्यस्तै गायन हुन्छ । बाबा त डाइरेक्सन दिनुहुन्छ, त्यसमा विचार गर्नु, गोष्ठी (सेमिनार) गर्नु तिमी बच्चाहरूको काम हो । बाबा कुनै मनाही गर्नुहुन्न । ठीक छ, धेरै सुनाएर के फाइदा ! बाबा भन्नुहुन्छ— मनमनाभव । बाबा तिमीहरूलाई कति तागतिलो (तरावटी) माल खुवाउनुहुन्छ । अच्छा ।

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । *रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।*

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) सदा नशा रहोस्— हामी संगमयुगी ब्राह्मण देवताहरूभन्दा पनि उच्च हौं किनकि अहिले हामी ईश्वरीय सन्तान हौं, हामी मास्टर ज्ञानसागर हौं । सबै खुबीहरू अहिले हामीमा भरिदै गइरहेका छन् ।
- २) जुन कुरा बाबाले सम्झाउनुहुन्छ त्यही बुद्धिमा राख्नु छ, अरू कुनै कुरा सुनेर पनि नसुन, देखेर पनि नदेख । हियर नो इविल, सी नो इविल... ।

वरदानः— ईश्वरीय रसको अनुभव गरेर एकरस स्थितिमा स्थित रहनेवाला श्रेष्ठ आत्मा भव

जुन बच्चाहरूले ईश्वरीय रसको अनुभव गर्छन् उनीहरूलाई दुनियाँका सबै रस फिका लाग्दछ । जब एउटै रस मीठो छ भने एकैतर्फ अटेन्सन जान्छ नि । सहजै एकतर्फ मन लाग्छ, मेहनत लाग्दैन । बाबाको स्नेह, बाबाको मदत, बाबाको साथ, बाबाद्वारा हुने सबै प्राप्तिहरूले सहजै एकरस स्थिति बनाइदिन्छ । यस्तो एकरस स्थितिमा स्थित रहनेवाला आत्माहरू नै श्रेष्ठ हुन् ।

स्लोगनः— किचडालाई लिएर रत्न दिनु नै मास्टर सागर बन्नु हो ।

✽ शब्दार्थः— टपिक— शीर्षक, विषय, प्रसङ्ग